

[Slebsager.]

jeg ikke fordybe mig stærkt i, dels er jo Lovforslag om denne Sag tidligere blevet gennemdrøftet her i Tinget, og dels egner mange af disse Enkeltheder sig bedst til Behandling i et Udvalg, men jeg maa dog omtale enkelte vigtige Bestemmelser.

Bestemmelserne i § 7 er meget vidtgaaende, hvad de ogsaa var i det Forslag, der blev vedtaget i Landstinget i Fjor. Der paalægges nemlig i § 7 Stifterne af et Aktieselskab Erstatningsansvar, hvis det viser sig, at Selskabet har overtaget Værdier til for høj en Pris, selv om denne Pris har været offentliggjort i Prospektet, og selv om man i og for sig derfor kunde sige, saaledes som man gør det nu, at Aktionærerne ved deres Aktietegning har erklæret sig indforstaaet med denne Pris. § 7 lyder saaledes:

„Skal et Selskab overtage en bestaaende Forretning eller bestemte Formuegenstande, bliver Stifterne, hvis Værdiansættelsen efter Forholdene paa det da værende Tidspunkt har været uforvarselig, pligtig at erstatte Selskabet det derved lidte Tab, en for alle og alle for en.

Er der forløbet fem Aar efter Selskabets Registrering, kan Erstatningskrav efter denne Bestemmelse kun rejses, for saa vidt Stifterne har handlet svigagtigt, eller de har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed.“

Det er min Overbevisning, at en Bestemmelse af den Natur vil være et meget betydningsfuldt Værn mod disse Former for Overkapitalisering, og det vil den ogsaa være, selv om man holder sig til den Form, Bestemmelsen havde i Landstingets Affattelse sidste Aar, da man ikke gik slet saa rigoristisk frem, som der gøres i det foreliggende Lovforslag; Formuleringen kan vi imidlertid forhandle om i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat.

I det Lovforslag, der vedtoges af Landstinget i sidste Rigsdagssamling, stilles Minoriteten i et Aktieselskab under en ret vidtgaaende Beskyttelse. Det bestemtes bl. a., at Domstolene kan erklære en Generalforsamlingsbeslutning ugyldig, naar den er fremkommet ved, at Spekulationsinteresser har skabt sig et Flertal indenfor Selskabet. I det foreliggende Lovforslags § 55, sidste Stykke, hedder det:

„Er en Aktionærs Stemmegivning bevisligt bestemt ved hans Deltagelse i Spekulationsforretninger vedrørende Selskabets Aktier, kan den kendes ugyldig ved Dom. Sag herom kan i Løbet af en Maaned efter Generalforsamlingen anlægges af Bestyrelsen eller, efter Medde-

lelse til Bestyrelsen i Løbet af tre Dage efter Generalforsamlingen, af Aktionærer, der repræsenterer en Tiendedel af Aktiekapitalen.“

Denne Bestemmelse er, efter hvad jeg har bragt i Erfaring, uden Sidestykke i noget Lands Aktielovgivning, men den er indsat i Lovforslaget — ligesom den blev det i Fjor i Landstinget — med fuld Tilslutning fra Erhvervene her i Landet, og den er efter min Opfattelse et effektivt Værn mod Angreb fra Spekulantens Side. Den højtærede Minister gaar imidlertid i dette Lovforslag saa vidt i Beskyttelse af Mindretallets Interesser, at han i § 56, sidste Stykke, siger:

„Vedtages Ændringer, som de i de to foregaaende Stykker omhandlede, kan de Aktionærer, der har stemt imod, naar de inden 8 Dage efter den paagældende Generalforsamling fremsætter Begæring derom, forlange, at de andre Aktionærer skal afkøbe dem deres Aktier til en Pris, der i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Skønsmænd, udmeldte af Retten paa det Sted, hvor Selskabets Hovedkontor findes. Skønnet er bindende, for saa vidt vedkommende Aktionær ikke inden 6 Maaned er indbringer Spørgsmaalet for Retten.“

Et saadant Forslag synes mig at være for vidtgaaende, idet der derved tillægges Minoriteten en ganske overordentlig Indflydelse. Man maa jo ikke glemme, at det er Majoriteten, der skal og bør have Hovedindflydelsen i Selskabet, og at kræve en Majoritet, der repræsenterer ni Tiendedele af Aktiekapitalen, er i sig selv en saa stor Beskyttelse af Minoriteten, at det efter min Opfattelse vil være at gaa for vidt at opstille Kravet om, at Majoriteten i visse Tilfælde skal være forpligtet til at købe Minoritetens Aktier til en af Skønsmænd fastsat Pris. Nu ved jeg meget vel, at naar der udkræves en saa stor Majoritet som ni Tiendedele, er det til Ændringer vedrørende Selskabets Formaal og til Ændringer i Vedtægterne, der medfører en Forskydning af det mellem forskellige Aktionærklasser bestaaende Forhold. Jeg er klar over, at der skal en meget betydelig Majoritet indenfor Aktieselskabet til for at kunne vedtage saa vidtgaaende Ændringer i et Aktieselskabs Vedtægter, men jeg synes paa den anden Side ogsaa, at en Aktiemajoritet af ni Tiendedele er en overordentlig betydelig Majoritet, og hvis man vil gaa videre paa dette Punkt, vilde jeg næsten foretrække Enstemmighed fremfor Bestemmelsen om, at Majoriteten skulde være forpligtet til at købe Minoritetens Aktier.